

saafremt det er økonomisk forsvarligt, flytter disse ud i Provinserne. Det ønsker jeg for Arbejdernes Skyld, for at de lettere kan faa Adgang til Jord og lettere skaffe sig Adgang til gode Boliger i tiltalende Omgivelser. Naturligvis maa man tage praktiske og økonomiske Hensyn og vælge centrale Steder, hvor der er Mening i at lægge Virksomheder, jeg kan f. Eks. ikke se noget fornuftigt i, at man i sin Tid vedtog at lægge et Sindssygehospital paa et saa afsides Sted som Nykøbing Sjælland. Der er imidlertid centrale Steder nok her i Landet, som man kan vælge for Anlæggelsen af Virksomheder. Det er selvfølgelig kun et lille Spørgsmaal, men det har og kan faa sin Betydning for Udviklingen af gode Arbejdsforhold alligevel.

Princippet for Nødhjælpsarbejderne, der er blevet saa udførligt debatteret her i Tinget, skal jeg ikke komme videre ind paa. Jeg haaber, at Lovforslaget herom, saaledes som det var fremsat, vil blive begravet i Udvalget og begravet saa godt, at Tinget aldrig mere faar det at se i den foreslaaede Form, men jeg vil gerne have Lov til at paapege et Omraade, hvor jeg mener, at der i Øjeblikket er haardt Brug for offentlige Arbejder. Det er vore Veje. Vore Veje befinder sig, navnlig som Følge af den stigende Biltrafik, i en højst uheldig Forfatning. Jeg vil henstille til rette vedkommende — og rette vedkommende er i dette Tilfælde Staten, Amts- og Sognekommunerne —, om der ikke vilde være god Mening i, at man for det første i Fællesskab søgte Vejene forbedret og dernæst gik til at fylde den ene Vejgrøft og anlægge en Cyklesti paa dens Plads. Jeg er tilbøjelig til at mene, at for Afvandingens Skyld vil een Vejgrøft være nok baade paa Landevejene og de fleste Biveje. Skønt Cyklen er det mest demokratiske Befordringsmiddel, det sundeste, det billigste og det mest anvendte, gøres der dog fra det offentlige Side overmaade lidt for Cyklisterne herhjemme. Der gøres lidt i København, mindre i Provinsbyerne og slet ingenting paa Landet, men navnlig paa Landet er Cyklen paa ingen Maade en Luksus, den er i højeste Grad en Nødvendighed. Men nu er det saadan, at Cyklisterne er næsten retsløse paa vore Veje, de kan ikke være paa Vejbanen, der skal Biler, Motorcykler og andre Køretøjer være, de maa heller ikke være paa Fodstien, den er ganske naturligt forbeholdt Fodgængere, de skal vige til Side for alle. I Betragtning af den Betydning, som Cyklen har som Befordringsmiddel, synes jeg,

at det er naturligt, at man navnlig i denne arbejdsløse Tid gør noget for at anlægge Cyklestier. Gode Veje og Forbindelsesmidler har dog en samfundsmæssig Værdi, og en Tilfyldning af den ene af vore Landevejsgrøfter vilde i høj Grad betrygge Færdselen. Mange Folk, som benytter Hestekøretøjer, er endnu bange for at komme ind paa stærkt trafikerede Veje, fordi Hestene ikke er sikre overfor Biler. Der kan muligvis være mange Vanskeligheder ved en saadan Reform, det kan saaledes være vanskeligt at fremskaffe den nødvendige Fyld, men disse Vanskeligheder foreligger i alt Fald ikke alle Steder, og hvis der hos Myndighederne er Villie og Forstaaelse, mener jeg, der kan gøres en Del.

Der burde ogsaa gøres noget mere for at forbedre vore Landsbygader. Naar man ser bort fra den allertørreste Sommertid, kan man være vis paa, at selv om Landevejene er nogenlunde, kommer man, saa snart man kommer ind i Landsbyerne, ind i et bundløst Ælte. Det maa være i høj Grad ubehageligt for Landsbyens Beboere, jeg kan ikke forstaa, hvorfor de og Kommunen i Forening ikke sørger for at gennemføre en Forbedring her, hvor den forholdsvis største Færdsel dog findes. Og det vilde være naturligt at tage dette Arbejde op netop i en arbejdsløs Tid.

Jeg vil gerne, jeg kan næsten sige i denne Forbindelse, rette en Henvendelse til den højtærede Trafikminister om at sætte Fart paa Arbejderne med Lægning af Stenballast paa Jernbaneliniere. Saa vidt jeg ved, er det Hensigten, at den nuværende Grusballast i alt Fald for Hovedliniernes Vedkommende efterhaanden skal erstattes med Stenballast. Man har i nogle Aar arbejdet dermed paa Vestbanen fra Korsør ind mod København. Sidste Aar, tidligt paa Sommeren for øvrigt, var man naaet et lille Stykke forbi Ringsted, men saa standsede Arbejdet pludselig, og de 40 à 50 Mand, eller hvor mange det var, der var beskæftiget med denne Stenballastering, blev arbejdsløse. Fra Byens Side spurgte man Myndighederne, hvorfor Arbejdet var standset, og om det ikke kunde komme i Gang igen. Man fik det Svar, at Arbejdet var standset, fordi den givne Bevilling var opbrugt. Jeg har underhaanden hørt, at den højtærede Trafikminister skal have opnaaet Sanktion paa en Efterbevilling til Stenballasteringsarbejde. Jeg vil derfor gerne henstille, at dette Arbejde, hvis det i øvrigt er muligt, og det ikke kommer i